I nderuar shejkh Hamud ibn Abdullah el Shuajb, Allahu iu ruajt.
Es selamu alejkum ue rahmetullahi ue beraketuhu.
Diskutimet në lidhje me shpërthimet që kanë ndodhur në Amerikë janë bërë të shumta. Tani ka nga ata që e mbështesin atë dhe e bekojnë atë dhe ka nga ata që e dënojnë atë. Sipas mendimit tuaj cila nga këto është e saktë?

Përgjigjija:

Të gjitha falënderimet janë për Allahun, Zotin e gjithçkaje që ekziston, bekimet dhe paqja qoftë mbi Pejgamberin, besimtarët, familjen e tij, shokët e tij dhe këdo që është në rrugën e tyre deri në ditën e gjykimit.

Më pas:

Para se t'i përgjigjemi kësaj pyetjeje, duhet të kuptojmë se çdo vendim që vjen nga shteti pabesimtarë i Amerikës, veçanërisht deklarata ushtarake për luftë, nuk është bërë përveçse duke u konsultuar me opinionin e përgjithshëm ose me anë të referendumit ose nga anëtarët e organeve të tyre legjislative .Këto organe pasqyrojnë mendimet e njerëzve pikërisht nëpërmjet anëtarëve të tyre të kongresit.

Për shkak të kësaj, çdo amerikan që votoi për sulmin ushtarak, atëherë ai është luftues. Madje qoftë edhe në nivelin më të ulët, ai do të ishte një mbështetës dhe një ndihmues, siç do të sqarohet së shpejti, in sha Allah.

Duhet të dihet se gjëja që rregullon lidhjet mes muslimanëve dhe pabesimtarëve është Libri i Allahut dhe suneti i Pejgamberit të Tij ﷺe jo politika apo përfitime personale. Kjo çështje është sqaruar nga Libri i Lavdishëm. E sqaroi atë me sqarimin më të qartë për shkak të rëndësisë së saj të madhe dhe kërcënimit të tmerrshëm (të keqkuptimit të tij). Pra, nëse i referohemi Librit të Lavdishëm, shohim me siguri se nuk ka lënë asnjë dyshim apo keqkuptim në këtë çështje.

Shumë ajete që diskutojnë këtë çështje, përqendrohen në dy çështje: el uela dhe el bera (miqësimi dhe armiqësimi). Kjo tregon se miqësimi dhe armiqësimi është një shtyllë nga shtyllat e sheriatit. Dijetarët e umetit - të mëhershmit edhe ata bashkëkohorë - kanë rënë dakord me këtë. Ai, më i Larti, tha lidhur me paralajmërimin e miqësimit me pabesimtarët, marrjen e tyre për miq dhe duke drejtimit të atyre për ndihmë:
"O ju të cilët keni besuar! Mos i merrni jehudët dhe krishterët për miq sepse ata janë miq të njëri-tjetrit. Kush prej jush i merr ata për miq, ai është prej tyre." [El Maide: 51]

Ai, më i Larti tha**: "O ju të cilët keni besuar! Mos i merrni për miq armikun tim dhe armikun tuaj duke treguar dashuri (dhembshuri) ndaj tyre."** [El Mumtahineh: 1]

Ai, më i Larti tha: **"O ju të cilët keni besuar! Mos i merrni për këshillues (miq) të tjerët pos jush ngase ata nuk ngurrojnë që t'ju bëjnë dëm dhe dëshirojnë që ju të vuani. Urrejtja shfaqet në gojët e tyre, kurse ajo që fshehin në zemrën e tyre është më e madhe."** [Ali Imran: 118]

Ai, i lavdëruar qoftë, tha lidhur me mohimin dhe urrejtjen ndaj pabesimtarëve: **"Shembull i mirë për ju është Ibrahimi dhe ata që ishin me të kur i thanë popullit të tyre "Ne distancohemi nga ju dhe nga ajo që e adhuroni pos Allahut, iu kemi mohuar juve dhe në mes nesh e jush ka filluar armiqësia dhe urrejtja derisa ta besoni Allahun të Vetëm".** [El Mumtehineh: 4]

Ai, më i Larti, tha: **"Nuk gjen popull që beson Allahun dhe ditën e fundit që i do ata që e kundërshtojnë Allahun dhe të dërguarin e tij edhe nëse janë baballarët e tyre, vëllezërit e tyre apo farefisi i tyre".** [El Muxhadileh: 22]

Ai, i lavdëruar qoftë, tha: **"Kur Ibrahimi i tha babit të tij dhe popullit të tij "Unë distancohem nga ajo që ju adhuroni pos atij që më krijoj sepse Ai do më udhëzoj".** [El Zukhruf: 26-27]

Ai, i lavdëruar qoftë, tha: **"Thuaj: Nëse baballarët tuaj, bijtë tuaj, vëllezërit tuaj, gratë tuaja, farefisi juaj, pasuria të cilën e keni tubuar, tregtia të cilën frikësoheni se do ta humbni dhe shtëpitë në të cilat kënaqeni janë më të dashura tek ju se sa Allahu, i dërguari i Tij dhe xhihadi në rrugën e Tij, atëherë prisni derisa Allahu të sjellë vendimin e Tij. Me të vërtetë Allahu nuk udhëzon popullin mëkatarë (të prishur)".** [El Teube: 24]

Këto ajete dhe dhjetëra ajete të tjera, janë të gjitha tekste të qarta në lidhje me obligushmërinë për të pasur armiqësi ndaj pabesimtarëve, për t'i urryer ata dhe për të qenë të lirë prej tyre, dhe unë nuk mendoj se kushdo që ka më së paku afërsi me dijen, mund të jetë injorant në lidhje me këtë.

Nëse kjo është e qartë, atëherë e dini se Amerika është një vend pabesimtarë, i cili është armik ndaj Islamit dhe muslimanëve. Ka arritur kulmin e arrogancës dhe ka realizuar sulme ndaj shumë popujve musliman siç ka bërë në Sudan, Irak, Afganistan, Palestinë, Libi dhe në vende të tjerë, ndërsa Amerika ka bashkëpunuar me fuqitë e kufrit siç janë Britania, Rusia dhe të tjerë në sulmet e tyre dhe përpjekjet e tyre për ta shkatërruar atë (d.m.th Islamin).

Ashtu si Amerika i largoi palestinezët nga shtëpitë e tyre dhe i vendosi vëllezërit e majmunëve dhe derrave (d.m.th jehudët) në Palestinë dhe qëndroi në anën e shtetit rebelues të jehudëve me gjithçka që ka nga mbështetja financiare, ushtria dhe inteligjenca. Pra, si ka mundësi që Amerika t'i kryejë të gjitha këto vepra dhe të mos konsiderohet armik i muslimanët dhe një agresor ndaj tij (d.m.th Islamit)?

Sidoqoftë, kur u rebelua e u bë arrogant dhe pa Bashkimin Sovjetik që u shkatërrua nga duart e muslimanëve afganë, supozohej se ajo u bë superfuqia e vetme, dhe nuk kishte fuqi më të lartë se ajo. Ajo harroi se Allahu, i Lavdëruar dhe i Lartë, është më i fortë se ajo dhe është në gjendje ta poshtërojë e ta shkatërrojë atë.

Me të vërtetë, nga ajo që na vjen keq, është se shumë nga vëllezërit tanë nga dijetarët u zunë nga ana e mëshirës dhe emocioneve dhe ata harruan - ose u bënë të harruan - atë që ky vend pabesimtarë kryen nga vrasja dhe shkatërrimi në shumë nga tokat e Islamit e këtë nuk e bëri me aspak mëshirë apo dhembshuri.

E shoh se është e nevojshme për mua t'i përgjigjem këtyre keqkuptimeve, në të cilat mbështeten disa prej vëllezërve tanë prej dijetarëve, me të cilët ata mbrojnë qëndrimin e tyre.

Keqkuptimi i parë: Marrëveshjet

Kjo është ajo që kam dëgjuar nga disa prej tyre se në mes Amerikës dhe nesh ka marrëveshje dhe se është e obligueshme është që t'i përmbahemi atyre. Përgjigja ime ndaj këtij keqkuptimi është nga dy këndvështrime:

Pika e parë: Gjuha ishte e shpejtë për të akuzuar muslimanët e këtyre ndodhive kur nuk është provuar ende, pasi ende - sipas sheriatit - se muslimanët janë përgjegjës për këto ndodhi ose që kanë kontribuar në to, në mënyrë që ata të thoshin se ata shkelën marrëveshjen. Pra nëse nuk është vërtetuar se ne i kemi kryer këto shpërthime dhe se ne kemi marrë pjesë në to, atëherë si mund të jetë që ne kemi shkelur marrëveshjet? Deklarata jonë e armiqësisë ndaj pabesimtarëve, urrejtja e tyre dhe distancomi prej tyre, nuk ka lidhje me marrëveshje ose besëlidhje të thyer. Në të vërtetë, është vetëm një çështje e asaj që Allahu na ka obliguar me tekstin e Librit të Tij të Lavdishëm.

Pika e dytë: Nëse pranojmë se midis muslimanëve dhe vendit të Amerikës ka marrëveshje dhe besëlidhje, atëherë pse Amerika nuk i përmbahet këtyre besëlidhjeve dhe marrëveshjeve e t'i japë fund shkeljes dhe dëmtimit të shumë prej njerëzve të Islamit. Ajo që dihet është se marrëveshjet dhe besëlidhjet duhet t'i respektojnë të dyja palët, dhe nëse nuk respektohen atëherë marrëveshjet e tyre janë thyer. Allahu i Lartësuar ka thënë: **"Nëse i thyejnë betimet e tyre pas marrëveshjes dhe iu sulmojnë në fenë tuaj, atëherë luftoni kokat e kufrit sepse nuk ata nuk kanë besë e ndoshta kështu ndalen".** [El Teubeh: 12]

Keqkuptimi i dytë: Të pafajshmit

Ata thonë se prej të vdekurve kishte të drejtë që ishin të pafajshëm dhe përgjigja ndaj këtij keqkuptimi është nga disa pika.

Pika e parë: Sab ibn Xhuthemah (radijAllahu anhu) transmeton nga Pejgamberi ﷺse ai ishte pyetur për njerëzit e shtëpive të mushrikëve, se ata i sulmuan ata gjatë natës dhe godasin disa nga gratë e fëmijët e tyre. Ai ﷺtha: *"Ata janë prej tyre".*
[Transmeton Buhariu, Muslimi, Ibn Maxheh, Tirmidhiu dhe të tjerë.]

Pika e dytë: Udhëheqësit e muslimanëve përdorën në betejat e tyre kundër pabesimtarëve sulme me katapultë. Është e njohur se kur gjuhet me katapultë, ajo nuk dallon në mes luftëtarit e tjetrit dhe mund të goditet dikush që këta njerëz do ta quanin të pafajshëm. Por pavarësisht kësaj, tradita e muslimanëve vazhdoi ta bënte këtë në betejat e tyre. Ibn Kudameh (Allahu e mëshiroftë) ka thënë: "Lejohet të përdoret katapulta për shkak se Pejgamberi ﷺpërdori katapultën kundër popullit të Taifit dhe Amr ibn Eus përdori katapultën kundër popullit të Eskandarijas." [El Mugni ue sherh, vëll. 10/503]
Ibn Kasimi (Allahu e mëshiroftë) tha në komentin e tij: "Lejohet që të gjuhet me katapultë mbi pabesimtarët edhe nëse fëmijët, gratë, pleqtë dhe murgjit vriten pa qëllim, dhe terrorizimi i tyre është i lejuar me ixhma." Ibn Rushdi (Allahu e mëshiroftë) ka thënë: "Terrorizimi lejohet me ixhma kundër të gjithë llojeve të pabesimtarëve."
[El Hashijah el raudh, vëll. 4/270]

Pika e tretë: Dijetarët e muslimanëve lejuan të vriten ata muslimanë që përdoreshin si mburoja nëse ishin të burgosur tek pabesimtarët dhe pabesimtarët i përdornin ata muslimanë si mburoja kur shigjetarët muslimanë dëshironin t'i vrisnin. Edhe pse këta muslimanë u përdorën vetëm si mburoja do të ishin "njerëz të pafajshëm" sipas terminologjisë së tyre dhe prandaj nuk do të lejoheshin të vriteshin. Ibn Tejmije (Allahu e mëshiroftë) ka thënë: "Dijetarët kanë rënë dakord unanimisht se nëse pabesimtarët i përdorin të burgosurit e tyre muslimanë si mburoja (njerëzore) dhe kur frikësohet për rrezik ndaj muslimanëve nëse nuk luftojnë, atëherë ata duhet të luftojnë edhe nëse kjo rezulton në vrasjen e muslimanëve të cilët mbahen si mburoja (njerëzore)." [El Fetava, vëll. 28/537 -546 dhe vëll. 20/52]
Ibn Kasimi (Allahu e mëshiroftë) tha në "El Hashijah": "... Ai tha në "El Insaf": "Nëse i përdorin muslimanët si mburoja (njerëzore), atëherë nuk lejohet të hapet zjarr mbi ta nëse nuk kemi frikë për muslimanët (trupin e përgjithshëm). (Në atë rast), ai duhet të hap zjarr mbi ta duke synuar të godasë pabesimtarin. Kjo është pa polemikë. " [El Hashijah er raudh, vëll. 4/271]

Unë paraqes një pyetje drejtuar atyre vëllezërve që përdorin fjalën "terrorizëm" për të etiketuar atë që ndodhi në Amerikë dhe unë kërkoj një përgjigje prej tyre. Pyetja është: Çfarë të themi për aeroplanët dhe raketat e Amerikës, të cilat goditën fabrikën farmaceutike në Sudan dhe e shkatërruan atë pavarësisht nga punonjësit që ishin atje, duke shkaktuar vdekjen e atyre muslimanëve të pranishëm brenda saj? A nuk konsiderohet ky veprim i Amerikës terrorizëm, ndërsa veprimet e atyre njerëzve kundër Amerikës konsiderohen terrorizëm? Përse janë hidhëruar dhe kanë denoncuar këto

ngjarje në Amerikë, ndërkohë që nuk kemi dëgjuar që një prej tyre të denoncohet dhe të hidhërohet për atë që bëri Amerika në fabrikën sudaneze dhe ata që ishin brenda saj?

Vërtet unë shoh se nuk ka dallim në mes këtyre dy operacioneve, përveç se paratë të cilat u përdorën për të krijuar dhe drejtuar fabrikën, ishin paratë e muslimanëve dhe punonjësve që ishin të pranishëm në fabrikën e shkatërruar dhe që më pas u zhdukën muslimanët, ndërsa paratë të cilat u shpenzuan në ato ndërtesa që u shkatërruan nga aeroplanët, ishin paratë e pabesimtarët dhe njerëzit që u shkatërruan gjatë këtyre shpërthimeve ishin pabesimtarë. Pra, a është ky ndryshimi që dërgoi tek disa prej vëllezërve tanë për të etiketuar atë që ndodhi në Amerikë si "terrorizëm", ndërsa ata nuk brengosen për atë që ndodhi në Sudan?! Më tepër, ata as nuk etiketojnë atë si "terrorizëm"!! Gjithashtu, çfarë i ndodhi popullit libian nga uria dhe çfarë ndodhi me popullin irakian nga uria dhe u goditën (me raketa) pothuajse çdo ditë dhe çfarë ndodhi me shtetin musliman të Afganistanit nga sanksionet dhe sulmet; si duhet të quhen këto? A është terrorizëm apo jo ?!

Pra, u përgjigjemi duke atyre pyetur, çfarë nënkuptojnë ata me "njerëz të pafajshëm"?

Pra, përgjigja e këtyre njerëzve nuk mund të jetë veçse nga një nga tre kushtet:

Kushti i parë: Pamundësia për të dalluar mes njerëzve
(Ata do të thonë :) "Ata janë nga ata që nuk luftuan së bashku me vendin e tyre; as fizikisht, as financiarisht, as me anë të mendimit mbështetës e as me konsultim dhe as me anë të mjeteve të tjera ". Kjo kategori duhet të ruhet vetëm kur është e mundur të dallohet (ndahet) nga të tjerët dhe jo kur janë të përzier me ata. Nëse ata janë të përzier me të tjerët dhe nuk është e mundur që ta dallohet prej të tjerëve, atëherë lejohet vrasja e tyre kur janë të përzier (me ata që lejohet të vriten) si p.sh të moshuarit, gratë, fëmijët, sëmurët, invalidët dhe murgjit e izoluar. Ibn Kudameh ka thënë: "Lejohet të vriten gratë dhe fëmijët në sulmet e natës dhe në llogore për aq kohë sa ata nuk janë identifikuar në mënyrë specifike dhe lejohet vrasja e bagëtive të tyre për t'i arritur ata, vrarë ata dhe për t'i mposhtur ata. Në lidhje me këtë, nuk ka mosmarrëveshje." [El Mugni ue sherh, vëll. 10/503] Ai gjithashtu tha: "Lejohet të sulmohet armiku gjatë natës". Ahmed ibn Hanbel ka thënë: "Nuk ka problem me sulmin e natës, dhe a ishin romakët të rrethuar përveç se gjatë natës?" Ai tha: "Ne nuk e dimë asnjërin që ndalon sulmin e natës." [El Mugni ue sherh, vëll. 10/503]

Kushti i dytë: Përkrahësit dhe aleatët
(Ata do të thonë :) "Ata nuk ishin nga ata që luftojnë drejtpërdrejt përkrah vendit të tyre luftues, por ata e ndihmuan atë vetëm financiarisht ose me mendim mbështetës." Këta nuk janë etiketuar si "të pafajshëm ", më tepër ata janë luftues dhe nga njerëzit e rides - me fjalë të tjera, mbështetës dhe ndihmës. Ibn AbdulBerri (Allahu e mëshiroftë) tha në "El Istithkar": "Dijetarët nuk kanë polemizuar për vrasjen e atyre që luftojnë nga gratë e pleqtë dhe është e lejueshme vrasja e tyre. Gjithashtu, fëmijët që janë në gjendje të luftojnë dhe luftojnë; ata vriten gjithashtu." [El Istithkar, vëll. 14/74] Ixhmaja gjithashtu

u transmetua nga Ibn Kudameh (Allahu e mëshiroftë) në lidhje me vrasjen e grave, fëmijëve dhe të moshuarve nëse ata ndihmojnë popullin e tyre. Ibn AbdulBerri (Allahu e mëshiroftë) ka thënë: "Ata ranë dakord për vrasjen e Durejd ibn es Sumës të cilin e vrau i dërguari i Allahut ﷺnë ditën e Hunejnit, sepse ai ishte një person mendimi dhe strateg i luftës. Pra kushdo që është kështu nga të moshuarit, atëherë ata vriten sipas të gjithëve." [El Temhid, vëll. 16/142]
Neveviu (Allahu e mëshiroftë) transmeton në shpjegimin e Sahih Muslim, në kapitullin e xhihadit, ixhmanë e vrasjes së pleqve nga pabesimtarët nëse ata marrin një opinion mbështetës. Ibn Kasimi (Allahu e mëshiroftë) transmeton në "El Hashijeh" duke thënë: "Ata ranë dakord se gjykimi mbi ndihmësin është gjykimi i njëjtë si luftëtar individual." Ibn Tejmije (Allahu e mëshiroftë) e ka transmetuar këtë ixhma dhe gjithashtu nga Ibn Tejmije transmetohet se ndihmësit dhe mbështetësit e grupit abstenues (taifeh el mumtenia'h) përfshihen në atë që pranojnë dhe në atë çfarë ofrojnë.

Kushti i tretë: Muslimanët janë në mesin e tyre
(Ata do të thonë :) "Kishte muslimanë të pranishëm." Këta janë ata që nuk lejohen të vriten për aq kohë sa ata janë të ndara (nga të tjerët), por nëse ata janë të përzier me të tjerë përveç tyre dhe nuk është e mundur të shmanget vrasjen e tyre kur janë në mesin e të tjerëve, atëherë lejohet. Kjo tregohet nëpërmjet çështjes së mburojave (njerëzore) dhe diskutimit i cili ka kaluar.

Ajo që disa njerëz vazhdojnë të përsërisin, në lidhje me mbrojtjen e të pafajshmëve - ndërsa nuk janë në dijeni të këtyre "njerëzve të pafajshëm"- janë; atëherë me të vërtetë, kjo është vetëm nga gjurmët e ndikimeve të terminologjisë perëndimore dhe nga mediat. Ajo ka arritur pikën ku përsëriten ato që nuk priteshin, kanë përsëritur të njëjtën terminologji dhe fraza të tjera përveç nesh (d.m.th muslimanët) dhe që bien në kundërshtim me frazat e sheriatit.

Në çështjen që lejohet që t'iu bëhet pabesimtarëve ajo çfarë ata na bëjnë neve, është një refuzim dhe një sqarim për ata që e përsërisin fjalën "të pafajshmit", sepse Allahu i Madhëruar e lejoi atë për ne. Nga tekstet të cilat tregojnë këtë është thënia e Tij:
"Nëse jeni dënuar (goditur), atëherë dënoni me atë që jeni dënuar."
Thënia e Tij: "Ata që i godet padrejtësia janë fitimtarë dhe shpërblimi i të keqës është me llojin e njëjtë."

Në mesin e fjalëve të dijetarëve, në lidhje me lejueshmërinë për t'u hakmarrë në të njëjtën natyrë janë:

Ibn Tejmije ka thënë: "Vërtetë, hakmarrja në të njëjtën natyrë është e drejtë për ta. Pra, lejohet që ta veprojnë atë në mënyrë që të rivendosin moralin e tyre dhe të hakmerren, por ata mund ta anulojnë atë (d.m.th këtë të drejtë) kur durimi është i preferuar. Por kjo (anulimi i hakmarrjes së njëjtë) është kur hakmarrja e të njëjtës natyrë nuk do të dërgonte në ndonjë avancim në xhihad dhe kur nuk do të rriste terrorin e tyre (për t'i mbajtur ata larg) dhe të ngjashme me këtë. Nëse një hakmarrje në të njëjtën natyrë do

të ishte një ftesë për ta kah imani ose një faktor parandalues ndaj agresionit të tyre, atëherë në këtë rast ajo përfshihet në një formë të zbatimit të hududeve (dënimeve) dhe një xhihad me bazë në sheriat.[Transmetohet nga Ibn Muflih në "El Furu, vëll. 6/218]

Kjo kërkon që të gjithë ata që përmendin çështjen e "vrasjes së të pafajshmëve", pa ndonjë kufizim apo specifikim, që të akuzojnë të dërguarin e Allahut, sahabët dhe ata që i pasuan ata si "vrasësit e të pafajshmëve", sipas terminologjinë së atyre njerëzve. Kjo është për shkak se i dërguari i Allahut e ngriti katapultën në betejën e Taifit. Natyra e katapultës është se ajo është nuk e dallon (të pafajshmin nga fajtori). Gjithashtu, Pejgamberi ﷺvrau të gjithë ata që arritën pubertetin nga jehudët e Beni Kurejdhah.

Ibn Hazmi ka thënë në "El Muhallah" duke komentuar hadithin: "Ditën e Kurejdhas kushdo që arriti moshën e pubertetit, u ekzekutua". Ibn Hazmi tha: "Kjo ishte e përgjithshme nga i dërguari i Allahut (salAllahu alejhi ue selem) se ai nuk la (gjallë) asnjë prej tyre, një tiran ose një fermer, tregtar ose një plak, dhe kjo është ixhma autentike prej tij." [El Muhalla, vëll. 7/299]

Ibn Kajim (Allahu e mëshiroftë) ka thënë në "Zed el Me'ad": "Ishte nga udhëzimi i tij (salAllahu alejhi ue selem) që nëse ai kishte një marrëveshje ose një traktat me një popull dhe ata e shkelnin atë ose disa prej tyre e shkelnin atë dhe pjesa tjetër e kanë miratuar e janë kënaqur me të, ai i luftonte ata në tërësi dhe ai i konsideronte ata të gjithë tradhtarë ashtu siç bëri me Beni Kurejdhan, Beni en Nadhir, Beni Kajnuka dhe me popullin e Mekës. Kështu që ky ishte suneti i tij në lidhje me ata që shkelin marrëveshjet e tyre dhe tradhtarët." Ai gjithashtu tha: "Ibn Tejmije dha fetua për të luftuar krishterët e Lindjes kur ata ndihmuan armikun e muslimanëve të luftojnë (kundër muslimanëve), duke mbështetur ata financiarisht dhe me armë. Edhe pse ata nuk na luftuan dhe nuk ndërmorën luftë kundër nesh, ai pa që ata ishin shkelës të marrëveshjes pasi Kurejshët shkelën marrëveshjen e Pejgamberit ﷺduke mbështetur Beni Bakr ibn Uali në luftën e tyre kundër një populli që ishte i mbrojtur (nga muslimanët) sipas të drejtave të marrëveshjes së tyre".

Përfundim:

Në përfundim, e dimë se Perëndimi pabesimtarë - dhe Amerika në veçanti - do t'i përdorin këto ngjarje dhe do t'i vendosin ato në favorin e tyre për të ringjallur operacionin kundër muslimanëve në Afganistan, Palestinë dhe Çeçeni dhe pa i kushtuar rëndësi se kush janë shkelësit. Do të përpiqet të pastrojë plotësisht xhihadin dhe njerëzit e tij, por nuk mund ta bëjë kurrë këtë. Do të luftojë kundër tyre në emër të luftimit të terrorizmit dhe do të luftojë kundër vëllezërve tanë, muslimanëve të Shtetit Islamik të Afganistanit. Ky shtet ka mbrojtur dhe mbështetur muxhahidët dhe i ka ndihmuar në një kohë kur të gjithë të tjerët ishin larguar prej tyre, duke mos iu nënshtruar perëndimit.

Për këtë arsye, është e obligueshme të ndihmohet ky shtet muxhahid me gjithçka që është në dispozicion. Ai, më i Larti, tha: **"Besimtarët dhe besimtaret janë miq të njëri-tjetrit".** [El Teube: 71]

Ai, më i Larti, tha: **"Ndihmohuni në mirësi dhe devotshmëri".** [El Maide:2]

është e obligueshme t'i ndihmosh ata financiarisht, fizikisht (duke luftimet), duke i këshilluar, duke i ndihmuar me mendime, duke mbrojtur nderin e reputacionin e tyre dhe duke u lutur për fitore, ndihmë e qëndrueshmëri.

Ashtu siç kemi deklaruar se është e obligueshme për të gjithë muslimanët që të ndihmojnë shtetin e Talibanit, po ashtu është e obligueshme për vendet muslimane fqinje dhe ata që janë afër ta ndihmojnë shtetin e Talibanit kundër Perëndimit pabesimtarë.

Ata duhet të kuptojnë se dështimi (për të mbështetur) i këtij shteti islamik, të cilët po luftojnë për fenë e tyre dhe ndihma e pabesimtarëve është një lloj aleance, marrje e tyre për miq dhe ndihmë e tyre kundër muslimanëve.

"O ju të cilët keni besuar! Mos i merrni jehudët dhe krishterët për miq sepse ata janë miq të njëri-tjetrit. Kush prej jush i merr ata për miq, ai është prej tyre." [El Maide: 51]

Ai, më i Larti tha: **"O ju të cilët keni besuar! Mos i merrni për miq armikun tim dhe armikun tuaj duke treguar dashuri (dhembshuri) ndaj tyre".** [El Mumtahineh: 1]

Ai, më i Larti tha: **"Shembull i mirë për ju është Ibrahimi dhe ata që ishin me të kur i thanë popullit të tyre "Ne distancohemi nga ju dhe nga ajo që e adhuroni pos Allahut, iu kemi mohuar juve dhe në mes nesh e jush ka filluar armiqësia dhe urrejtja derisa ta besoni Allahun të Vetëm".** [El Mumtehineh: 4]

Ai, i lavdëruar qoftë, tha: **"Kur Ibrahimi i tha babit të tij dhe popullit të tij "Unë distancohem nga ajo që ju adhuroni pos atij që më krijoj sepse Ai do më udhëzoj".** [El Zukhruf: 26-27]

Historia dhe njerëzimi nuk do të harrojnë dështimin e këtyre vendeve dhe do të jetë një poshtërim mbi ta dhe popujt e tyre e ky turp do të zgjasë gjatë gjithë historisë.

Këto vende fqinje duhet të kenë kujdes nga braktisja e vëllezërve të tyre dhe nuk duhet të ndihmojnë në vendosjen e armiqve të tyre kundër tyre dhe (kujdes) dënimeve të Allahut me anë të Fjalës të Tij, kohës së dënimit të Tij dhe dënimit të Tij të madh!
Ai ﷺ tha: *"Muslimani është vëlla i muslimanit. Nuk e dorëzon atë dhe nuk e braktisë atë".* [Transmeton Muslimi]
Në hadith kudsij thuhet: *"Kushdo që merr armik mikun Tim, atëherë Unë i shpallë luftë atij".* [Transmeton Buhariu]

Ai ﷺ ka thënë: *"Kushdo që braktisë një besimtarë në prezencën e tij dhe nuk e ndihmon atë e ai ka mundësi ta ndihmoj atë; Allahu i Plotfuqishëm do ta poshtëroj atë para të gjitha krijesave në Ditën e Gjykimit".* [Transmeton Ahmedi]

Paralajmërim për Pakistanin:

Ne do të donim të kujtojmë vendin e Pakistanit, se leja e tij dhe dorëzimi tek amerikanët - armiqtë e Islamit dhe muslimanët - dhe vendosja e tyre brenda hapësirës së tyre ajrore e tokësore, është larg nga mençuria, e as nuk është nga ndërlikimi e as nuk është ajo nga politika aspak. Kjo është për shkak se kjo dërgon në mundësinë që amerikanët të zbulojnë sekretet e vendit të tyre dhe të zbulojnë vendet e tyre të reaktorit bërthamor, të cilat terrorizojnë Perëndimin dhe kjo mund të dërgoj amerikanët që të lejojnë jehudët të sulmojnë reaktorin bërthamor pakistanez ashtu siç bënë me reaktorin bërthamor të Irakut paraprakisht. Si mund të ndihet vendi i Pakistanit i sigurt nga armiqtë e tij të djeshëm që e kërcënuan atë? Unë besoj se edhe njerëzit inteligjentë nga vendi i Pakistanit - pa përmendur njerëzit fetarë - kurrë nuk do ta pranonin atë dhe ata kurrë nuk do të hapnin duart për ta bërë rrugën më të lehtë për armiqtë e tyre të djeshëm.

Lusim Allahun që të ndihmoj fenë së Tij, të ngritë Fjalën e Tij, t'i japë forcë Islamit, muslimanëve dhe muxhahidëve dhe të turpërojë Amerikën, pasuesit e saj dhe këdo që i ndihmon ata. Vërtet, Ai plotësisht në gjendje ta bëjë këtë. Paqja dhe bekimet qofshin mbi Pejgamberin tonë Muhamed, familjen e tij dhe të gjithë shokët e tij.

Përktheu:
Shpata e Mëshiruesit